

Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα.

► B

ΟΔΗΓΙΑ 92/79/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 19ης Οκτωβρίου 1992
για την προσέγγιση των φόρων στα τσιγάρα
(ΕΕ L 316 της 31.10.1992, σ. 8)

Τροποποιείται από:

Επίσημη Εφημερίδα
αριθ.   σελίδα   ημερομηνία

► M1   Οδηγία 1999/81/ΕΚ του Συμβουλίου της 29ης Ιουλίου 1999

L 211   47   11.8.1999

ΟΔΗΓΙΑ 92/79/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 19ης Οκτωβρίου 1992
για την προσέγγιση των φόρων στα τσιγάρα

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,
 Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,
 και ιδίως το άρθρο 99,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι η οδηγία 72/464/ΕΟΚ⁽⁴⁾ προβλέπει γενικές διατάξεις σχετικά με τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης στα βιομηχανοποιημένα καπνά καθώς και ειδικές διατάξεις σχετικά με τη διάρθρωση των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα τσιγάρα·

ότι η οδηγία 79/32/ΕΟΚ⁽⁵⁾ όρισε τις διάφορες ομάδες βιομηχανοποιημένων καπνών·

ότι για τη δημιουργία της εσωτερικής αγοράς την 1η Ιανουαρίου 1993 απαιτείται η θέσπιση συνολικού ελάχιστου ειδικού φόρου κατανάλωσης στα τσιγάρα·

ότι το Βασίλειο της Ισπανίας χρειάζεται διετή μεταβατική περίοδο για την επίτευξη αυτού του συνολικού ελάχιστου φόρου·

ότι θα πρέπει να παρασχεθεί στην Πορτογαλική Δημοκρατία η δυνατότητα ενός μειωμένου συντελεστή για τα τσιγάρα που κατασκευάζονται από μικροπαραγωγούς και καταναλώνονται στις απόμακρες περιοχές των Αζορών και της Μαδέρας·

ότι τέλος, θα πρέπει να θεσπιστεί διαδικασία που να επιτρέπει, όσον αφορά τη συνολική επίπτωση καθώς και τη διάρθρωση των ειδικών φόρων κατανάλωσης στα τσιγάρα, τις απαραίτητες ανά διετία προσαρμογές ώστε να λαμβάνεται υπόψη η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και οι ευρύτεροι στόχοι της συνθήκης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Την 1η Ιανουαρίου 1993 το αργότερο, τα κράτη μέλη επιβάλλουν στα τσιγάρα ελάχιστους φόρους κατανάλωσης σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

2. Η παράγραφος 1 ισχύει για τους φόρους οι οποίοι, σύμφωνα με την οδηγία 72/464/ΕΟΚ, επιβάλλονται στα τσιγάρα και περιλαμβάνουν:

- α) πάγιο ειδικό φόρο κατανάλωσης ανά μονάδα προϊόντος·
- β) αναλογικό ειδικό φόρο κατανάλωσης που υπολογίζεται επί της ανώτατης τιμής λιανικής πώλησης·
- γ) ΦΠΑ ανάλογο προς την τιμή λιανικής πώλησης.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 12 της 18. 1. 1990, σ. 4.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 94 της 13. 4. 1992, σ. 35.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 225 της 10. 9. 1990, σ. 56.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 303 της 31. 12. 1972, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 92/78/ΕΟΚ (βλέπε σελίδα 5 τη παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 10 της 16. 1. 1979, σ. 8.

▼B

Άρθρο 2

Από την 1η Ιανουαρίου 1993 το αργότερο, κάθε κράτος μέλος επιβάλλει έναν συνολικό ελάχιστο ειδικό φόρο κατανάλωσης (πάγιο φόρο συν αναλογικό φόρο εκτός ΦΠΑ) που ανέρχεται στο 57 % της λιανικής πώλησης (συμπεριλαμβανομένων όλων των φόρων) των τσιγάρων που ανήκουν στην κατηγορία της πλέον ζητούμενης τιμής.

Από την 1η Ιανουαρίου 1993, ο συνολικός ελάχιστος ειδικός φόρος κατανάλωσης επί των τσιγάρων καθορίζεται σε σχέση με τα τσιγάρα που ανήκουν στην κατηγορία της πλέον ζητούμενης τιμής με βάση τα στοιχεία που είναι γνωστά την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους.

▼M1

Άρθρο 2α

1. Όταν σε ένα κράτος μέλος μεταβληθεί η λιανική τιμή των τσιγάρων που ανήκουν στην πλέον ζητούμενη κατηγορία τιμής, με αποτέλεσμα τη μείωση της επίπτωσης του συνολικού ελάχιστου ειδικού φόρου κατανάλωσης κάτω από το επίπεδο που καθορίζεται στο άρθρο 2 πρώτο εδάφιο, το εν λόγω κράτος μέλος δύναται να μην προσαρμόσει την επίπτωση του συνολικού ελάχιστου ειδικού φόρου κατανάλωσης μέχρι το αργότερο την 1η Ιανουαρίου του δεύτερου έτους που έπεται αυτού της μεταβολής.

2. Όταν ένα κράτος μέλος τροποποιήσει το συντελεστή του φόρου προστιθέμενης αξίας που ισχύει για τα τσιγάρα, μπορεί να μειώσει την επίπτωση του συνολικού ελάχιστου ειδικού φόρου κατανάλωσης μέχρις ποσού το οποίο, εκφραζόμενο ως ποσοστό της λιανικής τιμής, ισούται με την επίπτωση της αύξησης του συντελεστή του φόρου προστιθέμενης αξίας, επίσης εκφραζόμενης ως ποσοστό της λιανικής τιμής, ακόμη και εάν η προσαρμογή αυτή έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση της επίπτωσης τον συνολικού ελάχιστου ειδικού φόρου κατανάλωσης κάτω από το επίπεδο το οριζόμενο στο άρθρο 2.

3. Εάν, σύμφωνα με την παράγραφο 2, ένα κράτος μέλος έχει μειώσει την επίπτωση του συνολικού ελάχιστου ειδικού φόρου κατανάλωσης σε επίπεδο κατώτερο από το οριζόμενο στο άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, αυξάνει την επίπτωση προκειμένου να επιτύχει τουλάχιστον το επίπεδο αυτό το αργότερο μέχρι την 1η Ιανουαρίου του δεύτερου έτους που έπεται αυτού κατά τη διάρκεια του οποίου πραγματοποιήθηκε η μείωση.

▼B

Άρθρο 3

1. Από την 1η Ιανουαρίου 1993 ισχύει για το Βασίλειο της Ισπανίας διετής μεταβατική περίοδος προκειμένου να εφαρμόσει τον συνολικό ελάχιστο φόρο κατανάλωσης που καθορίζεται στο άρθρο 2.

2. Η Πορτογαλική Δημοκρατία μπορεί να εφαρμόζει στα τσιγάρα που καταναλώνονται στις απομακρυσμένες περιοχές της Μαδέρας και των Αζορών και τα οποία παρασκευάζονται από μικροπαραγωγούς, κανείς από τους οποίους δεν παράγει περισσότερους από 500 τόνους ετησίως, συντελεστή μέχρι 50 % κατώτατο από τον συντελεστή που ορίζεται στο άρθρο 2.

▼M1

3. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 2, το Βασίλειο της Σουηδίας μπορεί να αναβάλει έως και τις 31 Δεκεμβρίου 2002 την εφαρμογή του συνολικού ελάχιστου ειδικού φόρου κατανάλωσης που ισοδυναμεί με το 57 % της τιμής λιανικής πώλησης (συμπεριλαμβανομένων όλων των τελών) για τα τσιγάρα με την πλέον ζητούμενη κατηγορία τιμής. Επιπλέον, το Βασίλειο της Σουηδίας δεν μπορεί να μειώσει τον συνολικό ελάχιστο φόρο κατανάλωσης κάτω του επιπέδου που εφαρμόζετο την 1η Αυγούστου 1998.

4. Η Γαλλική Δημοκρατία μπορεί να εφαρμόζει, μέχρι και τις 31 Δεκεμβρίου 2002 τους αυτούς συντελεστές με αυτούς που ίσχυαν στις 31 Δεκεμβρίου 1997 για τα τσιγάρα που πωλούνται στην Κορσική.

▼M1*Άρθρο 4*

Το αργότερο ανά τριετία, και για πρώτη φορά το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2000, το Συμβούλιο, βάσει σχετικής έκθεσης και, ενδεχομένως, πρότασης της Επιτροπής, εξετάζει τον ελάχιστο ειδικό φόρο κατανάλωσης που καθορίζεται στο άρθρο 2, στο άρθρο 3 παράγραφος 2, καθώς και τη διάρθρωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης όπως καθορίζεται στο άρθρο 16 της οδηγίας 95/59/EK του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 1995 περί των φόρων, πλην των φόρων κύκλου εργασιών, οι οποίοι επιβάρυναν την κατανάλωση των επεξεργασίων καπνών⁽¹⁾ και, αφού ζητήσει τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, θεσπίζει ομόφωνα τα αναγκαία μέτρα. Στην έκθεση της Επιτροπής και κατά την εξέταση του θέματος από το Συμβούλιο, λαμβάνονται υπόψη η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και οι ευρύτεροι στόχοι της συνθήκης.

▼B*Άρθρο 5*

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοσπονδιακές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1992. Ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου, οι διατάξεις αυτές αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος αυτής της αναφοράς ορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις ουσιώδεις διατάξεις εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 6

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

(¹) EE L 291 της 6.12.1995, σ. 40.